

[Svend Auken]

man nærmer sig det område, der er omgærdet af privilegierne fra 1660, er enhver diskussion om struktur på forhånd dømt til at løbe ud i sandet.

Der kan laves fornuftige ting. Men jeg er enig med statsministeren på det område, at jeg tror, det er nødvendigt, som der også gøres opmærksom på af mindretallet i initiativgruppens rapport, at vi ikke skal vente på, at vi har fået en mere hensigtsmæssig struktur i København. Vi må – også selv om det er lappeløsninger – i gang med det samme.

Det andet, man kan lære af de større og mindre bysamfund uden for København, og som jeg synes at man i Storkøbenhavn er ved at lære, er, at uden en fællesskabsfølelse går det ikke. Når man kommer til bysamfund uden for hovedstaden, er det fællesskabsfølelsen, der er det spændende, fællesskabsfølelsen mellem bystyre, de forskellige politiske partier, erhvervslivet, faglige organisationer, folkelige organisationer i øvrigt, den lokale presse og den lokale befolkning, der bakker deres kommune, deres by op – nu skal der ske noget.

Jeg synes, et af de glædelige træk i hovedstadsområdet netop har været, at den fællesskabsfølelse er ved at vokse frem, og vi bør gøre, hvad vi kan for at fremme en tilsvarende udvikling i hovedstadsområdet ved, at vi også her i Folketinget lader os beherske af fællesskabsfølelse, når det drejer sig om hovedstadsområdet.

Dér synes jeg nok at debatten her i dag har været et positivt bidrag, og da mit parti har været med til at tage initiativ til at gøre hovedstadsproblemerne til dagsordenspunkter i folketingsarbejdet, hilser vi denne debat velkommen. Så lad det være, som den konservative ordfører fik sagt her i dag; det er for vort vedkommende allerede glemt.

Der er imidlertid et spørgsmål, som kan være besværligt, og som vi er nødt til at forholde os til, også selv om jeg mener, at de, der har sagt, at det ikke alene skal dreje sig om Københavns Kommune, har ret. Det er, at der er nogle økonomiske problemer omkring Københavns Kommune. Ikke sådan at forstå, at vi skal give Københavns Kommune mange flere penge – nogle har talt om ekstratilskud på et milliardbeløb – men sådan at forstå, at vi i hvert fald sammen med København aftaler, hvordan finansieringen af den forværring af kommunens øko-

nomi, der sker fra 1990 til 1991, og som ligger ud over den forværring, som også findes i andre kommuner og amtskommuner i Danmark, skal klares.

Jeg tror, at man i København er indstillet på, at der skal ske meget betydelige besparelser, også selv om det bidrager til en stigende arbejdsløshed i forhold til det i forvejen høje arbejdsløshedstal, man har. Jeg tror, man er indstillet på også – for at bruge et af tidens udtryk – at gennemføre afbureaukratisering. Men at forestille sig eksempelvis, som der har været tale om, at man kan gennemføre besparelser i størrelsesordenen 600–700 mio. kr. på sygehusvæsenet i København, uden at det har nogle fabelagtigt negative virkninger på bysamfundets udvikling og befolkningens opfattelse, tror jeg vi kan være enige om ikke er holdbart.

Derfor vil jeg meget gerne give positivt tilsagn for vort vedkommende om, at vi i de kommende uger både her i Folketinget og i direkte forhandlinger med regeringen er indstillet på at sætte en dynamisk udvikling i gang, idet jeg så også håber, at disse store, påviselige problemer for centerkommunen kan indgå i drøftelsen.

Må jeg til sidst sige, at jeg faktisk, når vi diskuterer hovedstadens problemer, er optimist. Jeg mener, at alt i udviklingen i verden omkring os tegner til at give hovedstaden en kæmpechance, hvis man vil udnytte den. Og »man« er altså både os i Folketinget og regeringen, men det er også alle de interesser, som spiller en rolle i det storkøbenhavnske område. Jeg tror, både kommuner og erhvervsliv vil give os en håndsækning, og jeg tror, at mange af de projekter, man med rette taler om som indeholdende spændende perspektiver, vil blive fremmet i de kommende år.

Jeg vil slutte med at sige tak til statsministeren og tak til de forskellige partier – stadig med én markant undtagelse – der har haft ordet her i dag, for en saglig og konstruktiv debat. Jeg håber, at den må danne grundlag for, at vi kan få et sæt af politiske beslutninger i fremtiden til fordel for hele bysamfundet.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jeg lagde mærke til en passus i hr. Svend Auken's første ordførerindlæg, som jeg dog ikke kommenterede nærmere, men da hr. Svend Auken gentog synspunktet her i anden omgang, så